

РЕШЕНИЕ

№ 367

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8317** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от адв. К. И., пълномощник на ЕТ „ДАРИ-М ДАРЯ МИРЧЕВА“, ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. Л. М. – Д., със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 4, офис 401, срещу решение от 21.06.2023 г., постановено по НАХД№ 5145/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 18 състав, потвърждаващо Наказателно постановление № 500326-F528564/31.03.2020 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което на касатора на основание чл. 185, ал .1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 118, ал. 1 с.з.

С жалбата се иска отмяна на процесното наказателно постановление, поради нарушение на материалния закон и допуснати нарушения на процесуалните правила и необоснованост. Изложени са съображения, че дори и да е налице нарушение, то същото се явява маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Излага подробни съображения в депозирано писмено становище, като претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът – Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, чрез упълномощен процесуален представител оспорва жалбата, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и на свой ред заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която имат право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 63в ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348 ал. 1 НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания. От друга страна, твърдяната необоснованост на съдебното решение, постановено в производство по обжалване на наказателно постановление не представлява касационно основание. Тя е основание за отмяна на съдебните решения в производствата по Глава дванадесета от АПК, но не в производство като настоящото. Поради това, възраженията за необоснованост на съдебния акт не следва да бъдат разглеждани и обсъждани.

Установява се, че ЕТ „ДАРИ-М ДАРЯ МИРЧЕВА“, ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. Л. М. – Д., е санкционирано за извършено на 23.09.2019 г. нарушение на чл. 118, ал 1 ЗДДС. Началникът на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП е издал процесното наказателно постановление на 31.03.2020 г. В него е посочено, че на 23.09.2019 г. е 13.48 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин за облекла и аксесоари, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от касатора. При проверката е извършена покупка на 1 бр. дамска блуза на стойност 20.00 лв., за която е извършено плащане от И. П. – старши инспектор по приходите. За извършената покупка не е бил издаден фискален касов бон от ФУ модел Е. 01, № на ФУ DY491839, с ФП № ФП № 6650312. Плащането е прието от Г. Ж. Д. – съпруг на Д. Д..

Разпоредбата на чл. 185, ал. 1 ЗДДС постановява, че на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1 с.з. се налага имуществена санкция на юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 лв., до 2 000 лв. Нормата на чл. 118, ал. 1 задължава всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект, чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване

на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Извършването на процесното нарушение е установено и доказано по безспорен начин, като касаторът не е опровергал фактите, изложени в АУАН, в протокол за извършена проверка № 0396167 и в наказателното постановление.

Неоснователни са доводите на санкционираното дружество за допуснатото нарушение на закона. Правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, като нарушената и санкционната норма са правилно определени. П. деяние на дружеството е правилно квалифицирано, като АУАН и НП са издадени в предвидената от закона форма, от материално компетентни лица и в предвидените от закона срокове. При анализ на доказателствения материал по категоричен начин се доказва неиздаването на фискален касов бон за извършената покупка. Следва да се подчертае, че по същество нарушението не се оспорва от страна на дружеството.

Предвид характера на засегнатите обществени отношения, нарушението не може да бъде определено като маловажно, по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Не се установява от обективна страна да са налице извънредни, непредвидени или други смекчаващи отговорността обстоятелства, от които да може да бъде направен обоснован извод за значително по-ниска степен на обществена опасност на нарушението, в сравнение с останалите нарушения от този вид.

Изложеното обуславя извод за неоснователност на касационната жалба. Не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, вр. чл. 63в ЗАНН. Решението е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед неоснователността на касационната жалба и на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.06.2023 г., постановено по НАХД№ 5145/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 18 състав.

ОСЪЖДА „ЕТ ДАРИ – М Д. М. да заплати по сметка на Националната агенция за приходите да заплати на сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разности за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.